

UZASADNIENIE

Powodowie A. S. i G. S. (1) wnieśli o zasądzenie od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. kwoty 400 101,96 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu.

W uzasadnieniu podali, że kupili od pozwanej kombajn, który dotknięty był wadami : nie miał hederu, uszkodzone były opony i podajnik, zaś silnik zużywał nadmierną ilość oleju. Pozwana odmówiła usunięcia wad zatem powodowie, nie mogąc właściwie korzystać z kombajnu, odstąpili od umowy. Powodowi podnieśli, że w celu zakupu zaciągnęli pożyczkę na kwotę 385 700zł, która jednak nie obejmowała podatku Vat; kwotę podatku 87 400 zł mieli zapłacić samodzielnie pozwanej. W sumie na poczet ceny zapłacili kwotę dochodzoną pozwem. Roszczenie swe oparli na przepisie art. 556 k.c., wskazując jako alternatywną podstawę żądania art. 471 k.c. bowiem zakupując wadliwy towar narazili się na niepowetowaną szkodę.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i obciążenie powodów kosztami postępowania.

W uzasadnieniu podała, że powodowie odebrali kombajn bez uwag, nadto zostali poinformowani o wszystkich funkcjach jaki posiada kombajn, w tym mieli wiedzę o braku funkcji samopoziomującej hederu. Rzekome wady, które przytoczyli w pozwie można bez trudu natychmiast zweryfikować. Wobec tego powodowie, nie zawiadamiając niezwłocznie pozwanej o rzekomej wadzie, utracili prawo dochodzenia roszczenia w oparciu o przepisy dotyczące rękojmi. Zdaniem pozwanej brak również podstaw do żądania zapłaty na podstawie art. 471 k.c. bowiem powodowie nie wykazali szkody ani co do zasady, ani co do wysokości.

W dniu 23 lipca 2019 r. Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników (...) Rolniczych (...) spółki zo.o. podjęło uchwałę o połączeniu ze spółką (...) spółką z o.o. (obecnie (...) spółka z o.o. z siedzibą w B.) przez przeniesienie całego majątku spółki przejmowanej na spółkę przejmującą stosownie do art. 492 §1 pkt 1 k.s.h. Połączenie spółek zostało wpisane do rejestru spółki przejmującej w dniu 1 października 2019 r. (odpis z KRS k. 365 -367)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 lipca 2017 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. zawarła z G. S. (2) przedwstępną umowę sprzedaży obejmującą kombajn zbożowy N. H. TC 5070, wersja z 2014 r., heder zbożowy, stół do rzepaku, wózek transportowy. Spółka zobowiązała się sprzedać kupującemu opisaną maszynę za cenę 380 000 zł netto w terminie do 30 lipca 2015 r. Powód zapłacił sprzedającemu tytułem zadatku kwotę 3 000 zł. Pozostała kwota 7 000 zł miała zostać zapłacona w dniu odbioru maszyny.

W dniu 18 lipca 2015 r. powód uiścił gotówką na rzecz spółki kwotę 7 000 zł tytułem przedpłaty za kombajn zbożowy

Dowód: - umowa z 14 lipca 2015 r. (k. 138);

- dowód KP (k. 139)

- dowód KP nr (...) (k. 20)

W dniu 27 lipca 2015 r. pozwana wystawiła na rzecz nabywcy określonego jako Gospodarstwo Rolne (...) fakturę VAT nr (...) tytułem sprzedaży kombajnu zbożowego N. H. TC 5070 o nr fabrycznym kombajnu (...), rok produkcji 2014, na kwotę 380 000,00 zł netto (467 400,00 zł brutto). Faktura stanowiła potwierdzenie zawarcia ostatecznej umowy sprzedaży.

W tym samym dniu tj. 27 lipca 2015 r. powodowi G. S. (2) został wydany sprzęt w postaci: stołu do rzepaku, kombajnu N. H., kosów bocznych, hedera zbożowego, unimitera supercyfrowego. W dniu odbioru maszyny z placu powód zwrócił

uwagę na rozciętą oponę. Usterka ta miała być usunięta przez sprzedawcę w późniejszym czasie. Kombajn został uruchomiony na placu spółki (...), po czym powód wraz z synem odwieźli go do swojego gospodarstwa. W czasie odbioru ustalono, że na drugi dzień pracownik spółki przyjedzie w celu dokonania rozruchu maszyny na polu. Wobec tego, że nikt ze spółki się nie pojawił, powód dokonał samodzielnego uruchomienia kombajnu.

Dowód: - faktura VAT (k. 19);

- dowód wydania z magazynu (k. 153a),

- zeznania świadka M. S. (k. 157 - 159),

- zeznania świadka S. S. (k. 159 - 160),

- zeznania świadka K. S. (1) (k. 161)

- zeznania powoda G. S. (1) k. 380 -382

- zeznania powódki A. S. k. 382 -383

W dniu 3 sierpnia 2015 r. G. S. (1) prowadzący działalność pod nazwą Gospodarstwo Rolne (...) zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością W. umowę pożyczki w kwocie 385 700,00 zł na zakup kombajnu zbożowego N. H. z wyposażeniem w postaci hedera N. H. typ 15, nr fabryczny (...) rok produkcji 2014. Nadto, zawarta została także warunkowa umowa przewłaszczenia na zabezpieczenie przedmiotu dostawy tj. opisanego wyżej kombajnu z wyposażeniem oraz umowa o ustanowienie zastawu rejestrowego. W umowie pożyczki wartość przedmiotu dostawy określono na kwotę 467 400,00 zł z VAT.

Dowód: - umowa pożyczki z aneksem nr (...) i załącznikami (k. 21 – 28).

W dniu 17 sierpnia 2016 r. powód uiścił gotówką na rzecz pozwanej kwotę 8 000 zł tytułem spłaty zadłużenia.

Dowód: - dowód KP nr (...) (k. 20)

Kilka dni po odbiorze kombajnu podczas codziennego sprawdzania stanu oleju powód zauważył ubytek oleju na miarce. W związku z tym, na prośbę powoda jego małżonka A. S. zadzwoniła do serwisu spółki (...) informując o tym fakcie i prosząc o przyjazd. Pracownik serwisu poinformował powódkę, że serwis przyjedzie na przegląd po 50 - 100 motogodzinach pracy, zaś do tego czasu mogą dolać taki olej jaki chcą. Pracownicy serwisu nie stawili się u powodów celem sprawdzenia prawidłowości zużycia oleju .

W czasie dalszej pracy kombajnu nadal występowało nadmierne zużycie oleju.

Dowód : - zeznania świadka M. S. (k. 157 - 159),

- zeznania świadka S. S. (k. 159 - 160),

- zeznania świadka K. S. (1) (k. 161)

- Zeznania świadka T. P. k. 160

- zeznania powoda G. S. (1) k. 380 -382

- zeznania powódki A. S. k. 382 -383

Pozwana złożyła 3 lipca 2016 r. przeciwko powodom pozew o zapłatę kwoty 83 901 tytułem niezapłaconego podatku VAT od sprzedaży kombajnu.

Nakazem zapłaty z 29 lipca 2016 r. wydanym przez Sąd Okręgowy w Szczecinie w postępowaniu nakazowym w sprawie I Nc 501/16 nakazano powodom zapłatę powyższej kwoty z odsetkami ustawowymi i kosztami postępowania. Pozwani nie wnieśli do niego zarzutów.

W piśmie z 4 listopada 2016 r. komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Myśliborzu L. W. w sprawie KM 907/16 zawiadomił powodów o wszczęciu egzekucji na podstawie powyższego nakazu zapłaty z ruchomości, wynagrodzenia za pracę, nieruchomości, rachunków bankowych i innych wierzytelności. W piśmie z tego samego dnia komornik sądowy wezwał powodów do zapłaty kwoty wynikającej z nakazu zapłaty wraz z kosztami zastępstwa w egzekucji.

W dniu 24 stycznia 2017 r. komornik sądowy dokonał zajęcia ruchomości w postaci kombajnu zbożowego N. H. wraz z hederem a także innych ruchomości powodów (quada terenowego, przyczepy ciężarowej, samochodu osobowego, przyczepy rolniczej, brony talerzowej).

W piśmie z 31 marca 2017 r. powodowie zwrócili się do pozwanej z prośbą o rozważenie możliwości zawieszenia postępowania egzekucyjnego w sprawie KM 907/16 wskazując, że złożyli wniosek o udzielenie pożyczki hipotecznej celem jednorazowego spłacenia wierzytelności pozwanej. Do pisma załączyli zaświadczenie z Banku potwierdzające wszczęcie procedury pożyczkowej.

W pismach z 19 marca 2018 r. komornik sądowy poinformował powodów o zajęciu wierzytelności z tytułu zwrotu podatku akcyzowego od paliw oraz o zajęciu rachunku bankowego.

Dowód: - nakaz zapłaty z 29 lipca 2016 r. (k. 72),

- pismo z 31 marca 2017 r. z pełnomocnictwem (k. 70 – 71),

- zaświadczenie Banku (k. 71v),

- zawiadomienie z 21 sierpnia 2017 r. (k. 188),

- zajęcie wierzytelności (k. 189),

- zawiadomienia o zajęciu rachunku bankowego (k. 190 – 191),

- wezwanie do zapłaty z 4 listopada 2016 r. (k. 192 - 196),

- zawiadomienie o wszczęciu egzekucji (k. 197 – 197v),

- protokół zajęcia z 24 stycznia 2017 r. (k. 198 – 199).

W piśmie z 2 listopada 2017 r. pozwana poinformowała komornika sądowego o tym, że dokonana przez powodów w dniu 28 lipca 2015 r. wpłata na kwotę 7 000 zł dotyczyła przedpłaty na zakup kombajnu i była rozliczona przed złożeniem pozwu i wydaniem nakazu zapłaty. Natomiast kwota 8 000 zł zapłacona 17 sierpnia 2016 r. została rozliczona przez pozwaną na poczet należności wynikającej z nakazu zapłaty w łącznej kwocie 90 493,79 zł (obejmującej kwotę główną, koszty procesu, odsetki) w wyniku czego do spłaty pozostała kwota 82 493,79 zł.

Dowód: - pismo z 2 listopada 2017 r. (k. 73).

W toku egzekucji wyegzekwowano od powodów łącznie kwotę 33 241,63 zł. Na dzień 17 września 2019 r. do zapłaty pozostała kwota 67 165, 23 zł.

Dowód: - pismo z 17 września 2019 r. (k. 201).

W toku postępowania egzekucyjnego powódka przyjeżdżała do działu księgowości prosząc o wstrzymanie egzekucji i obiecując zapłatę należności. W czasie tych wizyt nie zgłaszano zastrzeżeń co do jakości kombajnu.

Dowód : zeznania świadka A. F. k. 162 - 163

W e-mailu z 23 kwietnia 2017 r. G. S. (1) zwrócił się do przedstawiciela firmy (...) o dokonanie oględzin zakupionego u pozwanej kombajnu z uwagi na wady w postaci uszkodzenia opony, zbyt dużego spalania oleju silnikowego, a także awarii podajnika. Nadto podniósł, że sprzedawca (pan K.) wprowadził powoda w błąd wskazując podczas zakupu kombajnu, że posiada on funkcję samopoziomującą hederu. Powód interweniował u firmy (...) wskazując, że pozwana nie reagowała na zgłoszenia wad i awarii kombajnu.

W e-mailu z 20 czerwca 2017 r. przedstawiciel N. H. wskazał, że uzyskał informację od pozwanej, iż o braku funkcji samopoziomującej powód wiedział już na etapie zakupu. Natomiast z uwagi na nieznaną historię kombajnu i hедера – z uwagi na obwieszczenie o ich licytacji – uznano, że rozwiązanie wskazanych przez powoda nieprawidłowości nie mogło mieć miejsca.

W odpowiedzi na powyższego e-maila G. S. (1) zakwestionował stanowisko w nim wyrażone, nie znajdując związku pomiędzy zajęciem komorniczym a brakiem możliwości rozpatrzenia reklamacji.

W e-mailu z 22 czerwca 2017 r. przedstawiciel N. H. wyjaśnił powodowi, że żaden z pracowników tej firmy nie był świadkiem sprzedaży powodowi kombajnu i hедера, z tego powodu nie jest w stanie wyjaśnić wątpliwości w tym zakresie. Wskazał też, że uzyskał od pozwanej informacje znacznie odbiegające od tych przedstawionych do tej pory przez powoda. Odnośnie naciągu łańcucha wskazał, że jest to codzienna czynność serwisowa nie należąca do gwaranta. Odnośnie zużycia oleju podał, że z uwagi na zajęcie kombajnu nie jest możliwe przeprowadzenie testów silnika. Wskazał nadto, że po zakończeniu postępowania egzekucyjnego możliwe będzie wyjaśnienie dotyczące spraw technicznych

Dowód: - e-mail z 23 kwietnia 2017 r. (k. 29),

- e-mail z 20 czerwca 2017 r. (k. 30),

- e-mail z 22 czerwca 2017 r. (k. 31 – 32),

- e-mail z 21 czerwca 2017 r. (k. 33),

W piśmie z 20 kwietnia 2018 r. G. S. (1), działając w imieniu własnym oraz A. S. na podstawie udzielonego mu pełnomocnictwa notarialnego z 20 października 2011 r., złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy sprzedaży kombajnu zawartego z poprzedniczką prawną pozwanej spółki z uwagi na to, że nie zostały usunięte wady tego sprzętu, które istniały w chwili jego zakupu, a które były dla kupujących wadami ukrytymi. W związku z tym powodowie wezwali pozwaną do zwrotu kwoty 385 700 zł uiszczony tytułem ceny zakupu w terminie 7 dni od otrzymania pisma. Jednocześnie wezwali pozwaną do odbioru wadliwego sprzętu.

W odpowiedzi na powyższe oświadczenie pozwana w piśmie z 10 maja 2018 r. uznała je za bezpodstawne i niewywołujące skutków prawnych. Wskazała przy tym, że nigdy nie zwracano się do sprzedającego kombajn z roszczeniem o wykonanie napraw opisanych w oświadczeniu, nadto wyrażono pogląd, że większość wskazywanych usterek powinna być naprawiona przez użytkownika w ramach normalnej konserwacji.

Dowód: - pismo z 20 kwietnia 2018 r. z potwierdzeniem nadania (k. 34 – 35),

- pismo z 10 maja 2018 r. wraz z pełnomocnictwem i dowodem nadania (k. 36 - 39)

Silnik kombajnu N. H. TC 5070 zużywa nadmierną ilość oleju. Stan taki istniał w chwili sprzedaży maszyny. Nadmierne zużycie oleju pomniejsza ekonomikę użytkownika kombajnu oraz może prowadzić do przyspieszonego zużycia silnika; stanowi wadę istotną.

Opona tylna prawego koła posiada uszkodzenie w postaci rozcięcia zewnętrznej warstwy. Rozcięcie opony w trakcie dalszej eksploatacji może doprowadzić do jej uszkodzenia, stanowi jednak wadę nieistotną, gdyż rozcięcie to nie powiększa się.

Kombajn nie posiada funkcji samopoziomowania przyrzędu żniwnego. Brak systemu samopoziomowania uniemożliwia utrzymanie wysokiej prędkości polowej, co z kolei wpływa na zmniejszoną wydajność maszyny. Jeśli kombajn ma system samopoziomujący to heder musi mieć czujniki ponieważ przesyłają one sygnał do układu samopoziomującego. Jeśli kombajn nie ma systemu samopoziomującego to sam heder nie ma wpływu na kwestię samopoziomowania.

Kombajn zbożowy N. H. TC 5070 nie ma wady w postaci uszkodzonego podajnika ziarnowego.

Dowód: - pisemna opinia biegłego sądowego K. S. (2) (k. 282 – 297),

- ustna uzupełniająca opinia biegłego sądowego K. S. (2) (k. 324 – 326).

Sąd zważył, co następuje :

Powodowie wywodzili swoje żądanie w pierwszej kolejności z odpowiedzialności sprzedawcy z tytułu rękojmi za wady sprzedanej rzeczy (art. 556¹§1 k.c.). Podstawę powództwa stanowiły zatem przepisy art. 494 §1 k.c. w zw. z art. 560 §1 k.c.

Zgodnie z art. 494 §1 zd. 1 k.c. strona, która odstępuje od umowy wzajemnej, obowiązana jest zwrócić drugiej stronie wszystko, co otrzymała od niej na mocy umowy, a druga strona obowiązana jest to przyjąć. Przepis art. 560 §1 k.c. stanowi zaś, że jeżeli rzecz sprzedana ma wadę, kupujący może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy, chyba że sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni rzecz wadliwą na wolną od wad albo wadę usunie.

Kupujący nie może odstąpić od umowy, jeżeli wada jest nieistotna (§ 4).

Podstawowym warunkiem skorzystania z uprawnienia do odstąpienia od umowy sprzedaży jest istnienie istotnej wady sprzedanej rzeczy, rozumianej jako niezgodność rzeczy sprzedanej z umową.

Powodowie wykazali w toku postępowania istnienie wady istotnej sprzedanego kombajnu w postaci nadmiernego zużycia oleju. Fakt ten ustalony został nie tylko w oparciu o zeznania strony powodowej, ale przede wszystkim opinię biegłego, który wskazał na przekroczenie dopuszczalnego zużycia w tym przypadku. Biegły wyjaśnił przy tym, na jakiej podstawie uznał, że już w chwili sprzedaży kombajn zużywał nadmierną ilość oleju. Opinia biegłego, oparta na pomiarach zużycia oleju, została nadto wyjaśniona ustnie na rozprawie. Wprawdzie biegły nie zawiadomił o oględzinach kombajnu pełnomocników stron, niemniej, biorąc pod uwagę opisaną metodykę badań, błąd ten pozostawał bez wpływu na treść i wnioski opinii. Z tych względów opinia ta uznana została za miarodajny środek dowodowy pozwalający na dokonanie ustaleń w zakresie wadliwości kombajnu.

Istnienie powyższej wady istotnej było wystarczające do skorzystania przez powodów z uprawnienia do odstąpienia od umowy sprzedaży. Wtórne znaczenie miał zatem brak funkcji samopoziomującej kombajnu. Ubocznie zatem jedynie wskazać należy, iż w pozwie bezzasadnie zarzucono brak hederu w kupionym kombajnie, podczas gdy sprzedany kombajn niewątpliwie taki heder miał. Kombajn bezspornie nie miał natomiast funkcji samopoziomującej; pozwana przeczyła jednak by zapewniano powoda o istnieniu funkcji samopoziomującej w sprzedanym kombajnie. W tym zakresie sąd nie dał wiary zeznaniom powoda, jakoby przedstawiciel handlowy A. R. zapewnił go o wyposażeniu kombajnu w taką funkcję. Wprawdzie taki wniosek można byłoby wysnuć z zeznań świadka K. S. (1), który zeznał, że zapewnienia udzielił „młody kierownik”, którym mógł być A. R., zeznania te są jednak sprzeczne nie tylko z zeznaniami A. R., ale także świadka M. S., a wobec tego w tej części uznano je za niewiarygodne. Świadek M. S. podał zaś z kolei,

że to pracownik J. K. przekazał informację o funkcji samopoziomującej kombajnu, zaś A. R. miał później powiedzieć, że pan K. „naopowiadał bajek”.

Powodowi zdołali także wykazać, iż zawiadomili pozwaną niezwłocznie po ujawnieniu wady, dochowując tym samym aktu staranności, o której mowa w art. 563 §1 k.c. Zawiadomienie takie nie wymaga zachowania szczególnej formy. Sąd dał zaś wiarę zeznaniom powodów złożonym na rozprawie w dniu 31.03.2021 r., iż uczynili to już kilka dni po wydaniu kombajnu, w telefonicznej rozmowie z pracownikiem serwisu pozwanej; (dowód z przesłuchania stron został powtórzony z uwagi na zniesienie postępowania obejmującego rozprawę w dniu 11 grudnia 2021 r., podczas której powodowie byli przesłuchani po raz pierwszy). Powódka, która na prośbę powoda kontaktowała się z pozwaną podała treść odpowiedzi udzielonej jej przez pracownika sprzedawcy, który zapowiedział sprawdzenie tej kwestii w przyszłości, w czasie przeglądu. Taka forma zawiadomienia znajdowała przy tym uzasadnienie w potrzebie szybkiego rozwiązania problemu w czasie żniw, (do którego jednak nie doszło). W związku z tym wtórne znaczenie miały zeznania świadka A. F., księgowej spółki, która podała, że w czasie postępowania egzekucyjnego, a zatem znacznie późniejszym, powódka nie zgłaszała zastrzeżeń co do stanu technicznego kombajnu. Zeznania świadka M. C. nie pozwoliły na dokonanie żadnych ustaleń w tym zakresie, nie wnosząc niczego do sprawy.

Powództwo nie mogło być jednak uwzględnione z uwagi na złożenie oświadczenia o odstąpieniu od umowy po upływie ustawowego terminu. Z przepisów art. 568 § 2 i 3 k.c. wynika, że kupujący może złożyć oświadczenie o odstąpieniu od umowy albo obniżeniu ceny z powodu wady rzeczy sprzedanej w terminie roku licząc od dnia stwierdzenia wady.

W niniejszej sprawie zastosowanie znajduje nadto art. 568 §3 zd. 2 k.c., który stanowi, że jeżeli kupujący żądał wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady, bieg terminu do złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy albo obniżeniu ceny rozpoczyna się z chwilą bezskutecznego upływu terminu do wymiany rzeczy lub usunięcia wady.

W świetle dowodów z zeznań samych powodów nie ulega wątpliwości, że zgłaszając telefonicznie, już po kilku dniach od zakupu, nadmierne zużycie oleju oczekiwali ono sprawdzenia i usunięcia wady tkwiącej w kombajnie, licząc na przyjazd serwisu sprzedawcy. Z zeznań powódki wynika, że podczas tych rozmów byli zwodzeni obietnicami przyjazdu w późniejszym terminie.

Zgodnie z art. 561 § 2 k.c. sprzedawca jest obowiązany wymienić rzecz wadliwą na wolną od wad lub usunąć wadę w rozsądnym czasie bez nadmiernych niedogodności dla kupującego.

Uwzględniając kryteria wskazane w cytowanym przepisie, w szczególności to, że kombajn nie mógł być wyłączony z pracy w czasie żniw, (a nie można wykluczyć, że zbadanie przyczyny nadmiernego zużycia oleju i jej usunięcie wymagałoby tego), należało uznać, że sprzedawca (pозwana) winna usunąć wadę najpóźniej do 31 sierpnia 2015 r. Brak reakcji sprzedawcy na zgłoszenie wady i w konsekwencji nieusunięcie jej uprawniał powodów do odstąpienia od umowy w terminie jednego roku licząc od tej daty.

Skoro oświadczenie o odstąpieniu od umowy wysłane zostało w dniu 24 kwietnia 2018 r., to dotarło do sprzedawcy kilka dni później, a zatem znacznie po upływie rocznego terminu.

Wniosku powyższego nie zmienia fakt wystąpienia przez powodów z reklamacją do gwaranta (N. H.), co nastąpiło poprzez wysłanie e-maila z 23 kwietnia 2017 r.

Zgodnie z art. art. 579 § 3 k.c. w razie wykonywania przez kupującego uprawnień z gwarancji bieg terminu do wykonania uprawnień z tytułu rękojmi ulega zawieszeniu z dniem zawiadomienia sprzedawcy o wadzie. Termin ten biegnie dalej od dnia odmowy przez gwaranta wykonania obowiązków wynikających z gwarancji albo bezskutecznego upływu czasu na ich wykonanie.

Zauważyć trzeba, że roczny termin na złożenie oświadczenia o odstąpieniu od umowy upłynął jeszcze przed wystąpieniem powodów do gwaranta (w dniu 31 sierpnia 2016 r.), a tym samym wykonywanie uprawnień z gwarancji pozostawało bez wpływu na sposób obliczenia terminu odnośnie uprawnień z rękojmi.

W konsekwencji złożone przez powodów oświadczenie o odstąpieniu od umowy było nieskuteczne, a tym samym powództwo opartego na przepisach o rękojmi nie mogło być uwzględnione.

Sąd nie znalazł także podstaw do uwzględnienia powództwa wywodzonego z odpowiedzialności odszkodowawczej.

Podstawę tej odpowiedzialności stanowi przepis art. 471 k.c., który stanowi, że dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Dla odpowiedzialności odszkodowawczej statuowanej powyższym przepisem niezbędne jest zatem spełnienie 3 przesłanek:

- niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania
- wystąpienie szkody
- związek przyczynowy pomiędzy niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem zobowiązania a szkodą.

W pozwie zawarto jedynie lakonicznie uzasadnienie żądania opartego na przepisie art. 471 k.c.; uzupełniono je w piśmie powodów z dnia 10 czerwca 2019 r. (k. 136 -137), w którym powołano się - dla wykazania szkody – na koszty zaciągniętej i wypowiedzianej pożyczki na zakup kombajnu oraz kosztów związanych z podatkiem Vat egzekwowanym przymusowo w drodze egzekucji. Powodowie wskazali, że gdyby nie wada kombajnu mogliby normalnie pracować, pozyskiwać środki finansowe i terminowo spłacać pożyczkę.

Sąd uznał, że sprzedająca - (...) spółka z o.o. nienależycie wykonała zobowiązanie, gdyż wydała powodom sprzęt o ponadnormatywnym zużyciu oleju. Spełniona została pierwsza z wymienionych przesłanek odpowiedzialności.

Zauważyć jednak trzeba, że spółka (...) nie była producentem kombajnu, a zatem nie mogła w chwili sprzedaży wiedzieć o nieprawidłowym funkcjonowaniu maszyny w postaci nadmiernego zużycia oleju. Wobec tego nienależyte wykonanie zobowiązania w rozpatrywanej sprawie (wydanie niewłaściwie funkcjonującego kombajnu) było następstwem okoliczności, za które pozwana nie ponosi odpowiedzialności.

Ponadto, nie wykazano w niniejszej sprawie szkody, rozumianej jako uszczerbek w majątku powodów. Nie można przyjąć, jak chce strona powodowa, by szkodę tę stanowiła suma środków zapłaconych tytułem ceny za kupiony kombajn, tj. środków z pożyczki oraz podatku Vat, który powodowie mieli pokryć ze środków własnych, a który był egzekwowany w drodze przymusu. Podkreślenia wymaga, iż niezależnie od stanu spłaty pożyczki i stopnia egzekucji kwoty z tytułu podatku Vat, w majątku powodów w wyniku zawarcia umowy sprzedaży znalazł się kombajn N. H.. Wprawdzie powodowie zobowiązani byli do zapłaty całej kwoty 400.101,96 zł, co zwiększało ich pasywa o tę właśnie wartość, jednocześnie jednak aktywa powodów zostały powiększone o nowy składnik majątkowy w postaci kombajnu. Biorąc po uwagę wadliwość kombajnu wnosić można, iż ma on niższą wartość niż kwota, do której zapłacenia zobowiązani byli powodowie tytułem ceny sprzedaży. Uszczerbek w majątku powodów obejmować mógłby jedynie różnicę pomiędzy zapłaconą ceną a wartością wadliwego kombajnu. Bez wiedzy specjalnej nie jest jednak możliwe jednoznaczne określenie tej wartości w niniejszym postępowaniu, a wniosków dowodowych w tym zakresie nie złożono.

Z tych względów, wobec niewykazania jednej z koniecznych przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej, tj. wystąpienia szkody, brak było podstaw do uwzględnienia powództwa na podstawie art. 471 k.c.

W konsekwencji sąd oddalił powództwo, co skutkowało zasądzeniem od powodów, jako strony, która przegrała sprawę, kosztów procesu na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 k.p.c. Koszty te obejmowały opłatę skarbową od pełnomocnictwa oraz wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej w wysokości ustalonej zgodnie z § 2 pkt 7

rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 265).